

Naktēis paukštis

Dēdēlē laimē būtē nebīlio naktēis paukštio,
Nieks tumsie neiveiz tava sparnū išmieras...
Neiveiz, ta ē nesētrompēn gīvenēma ēš pavīda.
Gīven atšēpalaidavēi, ē tau skraidītē netrokda.

Nekal lēižovēs tavēs pri giedas jouduos laktas,
Neskaičioun, kēik lesala sukiši i besuoti skilvi.
Leid nardītē pu svetēmus spalvuotus sapnus,
Ē nedraud soktē pastuogies paslaptīgū lēzdū.

Nenusēgousk, je pru pat ausis it strielē prašvēlpēs
Šalta viejē gūsis atsēdauš i neoždarīta longa stēkla
Ē nokrēs klīkdmas žemīn – tēisē valkatā pu kuojuom,
Kap mona sparnū duovēna bēndražīgiou prieteliou...

Ēš rīta, saulelē patekiejos, prarīs muni rīški švēisa,
Laikruodē gruobsēs tēkslē mieroutē tēkruovēs ašaras...
Reklamuom spjaudīsēs supermarketū belongē lagerē,
Pakvēis ēš pruota kraustītēis mondrējē telefuonā.

Kas girdiejē nakti šilkini mona sparnū šlamēsi,
Tas neparžūs ēr dēinuos veidruodiū karalīstie...
Net nepajos, kap saulē dongou apsoks rāta...
Ēr viel nuories atspietē, kas nakti dongou lakstē.